

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Навчально-науковий інститут бізнес-технологій «УАБС»

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Збірник матеріалів
II Всеукраїнської науково-практичної конференції
(Суми, 23 листопада 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

інфраструктури фондового ринку України були зазначені як основні конкуренти. Тобто для проведення дослідження брались до уваги ті підприємства реального сектору економіки, які є провідними в своїх галузях.

Отже, провести розгорнутий аналіз фінансової архітектури вітчизняних підприємств досить складно, враховуючи стан інформаційної «непрозорості». Водночас в подальших дослідженнях нами будуть надані показники стану та динаміки структури та вартості капіталу підприємства.

Список використаних джерел

1. Myers S. Financial Architecture // European Financial Management, 1999. № 5.
2. Ивашковская И.В., Степанова А.Н., Кокорева М.С. Финансовая архитектура компаний. Сравнительные исследования на развитых и развивающихся рынках: Монография. – М.: ИНФРА-М, 2013. – 238 с. – (научная мысль). DOI 10.12737/2898.

УДК: 658.147

Рекуненко Ігор Іванович,

д. е. н., професор,

Бережной Станіслав Васильович,

студент,

Сумський державний університет, м. Суми

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ВІТЧИЗНЯНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ

На сьогодні власний капітал в діяльності будь-якого підприємства відіграє визначу роль. Адже саме від розміру

власного капіталу залежить надійність та платоспроможність підприємства. Саме тому, в аспекті діяльності кожної організації, досить важливим є формування та використання власного капіталу.

Власний капітал на підприємстві формується за рахунок зареєстрованого капіталу, капіталу у дооцінках, додаткового капіталу, резервного капіталу, нерозподіленого прибутку (збитку), неоплаченого та вилученого капіталу [1]. Важливо зауважити, що у структурі власного капіталу вітчизняних підприємств понад 73 % становить саме зареєстрований капітал. До зареєстрованого капіталу відносять статутний капітал [2].

Статутний капітал є грошовим виміром вартості всіх внесків власників у компанію, тобто даний капітал є власністю підприємства та є показником платоспроможності. Даний капітал формується з метою підтримання ліквідності та платоспроможності, реалізації інвестиційних проєктів або розширення виробництва чи зміни дивідендної політики і т.д.

Також існує поняття пайового власного капіталу. Даний тип капіталу підприємства представляє собою обсяг грошових коштів, які були добровільно розміщеними в структурі капіталу фізичними чи юридичними особами з метою підтримання фінансової діяльності фірми.

Досить важливою частиною формування власного капіталу підприємства є саме резерви. Резерви підприємства у структурі власного капіталу представляють собою суму грошових коштів, створених на основі статуту підприємства та на основі вітчизняного законодавства за рахунок утвореного прибутку. Резерви на підприємстві створюються з метою покриття збитків, сплати боргів в разі його ліквідації. Відповідно, залишки резервного капіталу на кінець звітного періоду переносяться на наступний.

Отже, власний капітал на вітчизняних підприємствах на сьогодні формується за рахунок статутного капіталу, пайового капіталу та резервів.

Як свідчать останні дослідження використання власного капіталу вітчизняними підприємствами, власний капітал підприємствами України використовують не раціонально.

Так, резерви у власному капіталі вітчизняних підприємств становлять приблизно 3%, що не відповідає вимогам законодавства держави [4]. Також, на підприємствах прослідковується зростання непокритих збитків, що у свою чергу знижує обсяги власного капіталу. Така тенденція говорить про неефективність діяльності вітчизняних підприємств та низький рівень їх забезпеченості власним капіталом.

На нашу думку, з метою удосконалення формування власного капіталу на вітчизняних підприємствах, державний апарат країни має змінити законодавство стосовно даного питання. У зв'язку зі зростанням цін в країні та девальвацією гривні, органи державної влади мають збільшити вимоги стосовно розміру статутного капіталу, а саме збільшити його розмір якнайменше у 1,5 рази.

Важливо відмітити, що вітчизняним законодавством передбачена реорганізація підприємств, яка може бути застосована у вигляді злиття або приєднання. Так, законодавчі органи влади, на основі рішення суду можуть, замість ліквідації неплатоспроможного підприємства, здійснювати його реорганізацію. Але, важливо відмітити, що на сьогодні дана процедура може бути здійснена лише за згодою обох сторін (як і представників неплатоспроможної юридичної особи, так і підприємства до якого буде здійснена дія реорганізації) [5]. На нашу думку, саме тому, що конкуренти відмовляються

співпрацювати, показники прибутковості вітчизняних підприємств є негативними. Тому, держава має здійснювати більш жорсткіше регулювання економіки. І, у випадку банкрутства підприємства, органи влади мають у примусовому вигляді реорганізовувати підприємства. Саме такі зміни нададуть змогу підвищити рівень власного капіталу вітчизняних підприємств, та, відповідно, збільшити надійність підприємницької діяльності.

Також, державний апарат, з метою попередження збитків на підприємствах, має більш активніше наглядати за особливістю утворення резервного капіталу вітчизняних підприємств.

Список використаних джерел

1. Куц Л. Л. Капітал підприємства: формування та використання: опорний конспект лекцій / Л. Л. Куц; ТНЕУ. Тернопіль, 2012. – 59 с.
2. Івченко Л.В. Власний капітал: джерела формування та функції / Л. В. Івченко, Н. Л. Удовик // Молодий вчений. – 2016. – № 1(28). – С.55-59.
3. Бичкова Н. В. Оптимізація структури капіталу вітчизняних підприємств у контексті підвищення ефективності фінансової діяльності [Електронний ресурс] / Н .В. Бичкова // Офіційний сайт. – Режим доступу: <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/2899/1/D0%9E%96.pdf> – 20.10.2017. – Назва з екрану.
4. Мельник О. В. Особливості формування власного капіталу підприємства / О. В. Мельник, Л. І. Данілова, Т. Г. Венгуренко, А. А. Степаненко // Науковий вісник Національного університету ДПС України. – 2010. – № 1(48). – С. 94-98.
5. Реорганізація підприємства [Електронний ресурс] : [Інтернет-портал]. – Електронні дані. – [Київ : Інтернет-видання «UBR» 2007-2017]. – [Режим доступу]:

<http://blog.ubr.ua/finansy/reorganizacia-pdprimstva-shliahom-zlittia-ta-pridnannia-algoritm-2-1236> – 20.10.2017. – Назва з екрана.

УДК: 658.14

Школьник Інна Олександрівна,
д. е .н., професор,
Гавришенко Оксана Станіславівна,
студентка,
Сумський державний університет, м. Суми

НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА»

У сучасних умовах економічного розвитку держави перед суб'єктами господарювання досить гостро постає питання щодо забезпечення їх ефективної діяльності. Поряд із зовнішніми факторами впливу на функціонування підприємств вагоме місце посідає формування відповідного рівня його фінансової стійкості.

Дослідженню питань, пов'язаних з фінансовою стійкістю підприємства на даний час, приділяється значна увага. Серед науковців немає єдиного підходу щодо дефініції поняття «фінансова стійкість підприємства», при цьому вони висвітлюють різні аспекти даної категорії.

У сучасній економічній літературі виокремлено наступні найбільш поширені концептуальні підходи щодо трактування поняття «фінансова стійкість підприємства»:

1. У контексті характеристики фінансового стану підприємства. Представниками даного підходу є Коробов М. Я. (трактує фінансову стійкість як «відповідність параметрів діяльності підприємства та